

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

(που συνεδριάζει στο Παραλίμνι)

Ενώπιον: Α. Πανταζή, Ε.Δ.,

Αρ. Υποθ. 2725/16

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ,

v.

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 12 Ιανουαρίου, 2017

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα Α. Χ΄ Μιχαήλ

Για τον Κατηγορούμενο: κ. Γ. Πολυχρόνης

Κατηγορούμενος παρών

ΠΟΙΝΗ

Τίθεται σήμερα ενώπιόν μου ο Κατηγορούμενος προς επιβολή ποινής σε αυτόν, κατόπιν παραδοχής ενοχής στις κατηγορίες αρ. 1, 2 και 3 ως φαίνονται επί του κατηγορητηρίου.

Η 1^η κατηγορία για την οποία θα επιβληθεί ποινή έχει ως εξής:

«Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30, 31 και 38 και παραγράφου 1 του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77, όπως τροποποιήθηκε από τον Νόμο 67/83, Νόμου 20(Ι)/92 και ΚΔΠ 139/79, 277/86, 4/96, 246/2011, 446/11, 165/11, 264/11, 506/12, 67/13.»

Η 2^η κατηγορία, για την οποία θα επιβληθεί ποινή αφορά στο εξής:

«Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30, 31 και 38 και του Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του

Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977, Αρ. 29/77, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 67/83 και 20(Ι)/92 και ΚΔΠ 139/79, 277/86 και 4/96 και Νόμος 91(Ι)/2003 και Κ.Δ.Π.149/09, Κ.Δ.Π.45/10, Κ.Δ.Π.385/10, Κ.Δ.Π.246/2011, Κ.Δ.Π.446/11, Κ.Δ.Π.165/11, Κ.Δ.Π.264/12, Κ.Δ.Π.506/12, Κ.Δ.Π.67/13.»

Η 3^η κατηγορία, για την οποία θα επιβληθεί ποινή αφορά στο εξής:

«Χρήση Ναρκωτικών Ουσιών Τάξεως Β', κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 10(α), 30, 31 και 38 και Παραγράφου 1 του Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977, Αρ. 29/77, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 67/83, 20(Ι)/92 και Κ.Δ.Π. 139/79, 277/86 και 4/96 και Νόμος 91(Ι)/2003 και Κ.Δ.Π.45/10.»

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες των πιο πάνω αδικημάτων επί του κατηγορητηρίου:

- 1^η κατηγορία: «Ο κατηγορούμενος μεταξύ των ημερομηνιών 22-29/1/2016, συμπεριλαμβανομένων στη Δερύνεια της Επαρχίας Αμμοχώστου είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α, ήτοι **1,94 γραμμάρια κοκαΐνης** χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.»
- 2^η κατηγορία: «Ο Κατηγορούμενος στον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στην πρώτη κατηγορία είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β ήτοι **9,7 γραμμάρια πράσινη ξηρή φυτική ύλη κάνναβης** από την οποία δεν έχει εξαχθεί η ρητίνη χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.»
- 3^η κατηγορία: «Ο Κατηγορούμενος στις 29/1/2016 στη Δερύνεια της Επαρχίας Αμμοχώστου έκανε χρήση Ναρκωτικών Ουσιών Τάξεως Β', δηλαδή κάπνισε χειροποίητα τσιγάρα τα οποία περιείχαν άγνωστη ποσότητα ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.»

Τα γεγονότα της υπόθεσης εκτέθηκαν πλήρως ενώπιον του Δικαστηρίου από τη συνήγορο της Κατηγορούσας Αρχής κατά τη δικάσιμο ημερ. 9.1.2017 και δεν αμφισβητήθηκαν από τη συνήγορο Υπεράσπισης. Παραθέτω τα όσα λέχθηκαν:

«Στις 29/1/16 ο Αστ.866 ██████████ (MK7) μαζί με συναδέλφους του της ΥΚΑΝ, περί ώρα 18:00 είχαν ανακόψει όχημα το οποίο οδηγούσε τρίτο πρόσωπο και ήταν συνοδηγός ο Κατηγορούμενος. Είχε γίνει έρευνα στο όχημα και δεν ανευρέθηκε οτιδήποτε. Στο μεταξύ ο MK7 είχε ζητήσει από τον Κατηγορούμενο γραπτή συγκατάθεση για έρευνα της αγροικίας του την οποία είχε δώσει. Μεταξύ των ωρών 18:15 – 19:00 στην παρουσία του Κατηγορούμενου έγινε τέτοια έρευνα στην αγροικία του στην Δερύνεια όπου ο MK7 βρήκε η ώρα 18:30 σε θήκη ρολού κουζίνας ένα μεταλλικό δοχείο που περιείχε νάιλον σακουλάκια στο οποίο υπήρχαν 5 συσκευασίες πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης και νάιλον σακουλάκι στο οποίο υπήρχαν 3 συσκευασίες με σκόνη κοκαΐνης και μία ζυγαριά. Τα παρέλαβε ως τεκμήρια, τα υπέδειξε στον Κατηγορούμενο, του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο και απάντησε «Είναι δικά μου όλα, δεν έχω τίποτε άλλο». Συνελήφθηκε για αυτόφωρα αδικήματα και του εξηγήθηκαν τα δικαιώματά του και οι λόγοι της σύλληψής του και απάντησε «Εντάξει». Μεταφέρθηκε τόσο ο ίδιος όσο και τα τεκμήρια στην ΥΚΑΝ Αμμοχώστου. Τα τεκμήρια προωθήθηκαν για επιστημονικές εξετάσεις. Ο Κατηγορούμενος έδωσε κατάθεση στον MK7. Στην κατάθεση του παραδέχθηκε την διάπραξη των αδικημάτων.

Στις 30/1/16 συνελήφθηκε με δικαστικό ένταλμα σύλληψης και απάντησε «Εντάξει». Διεξήχθη προφυλάκιση για περίοδο 3 ημερών στις 30/1/16. Οι εξετάσεις που έγιναν στα τεκμήρια είχαν ως αποτέλεσμα να διαφανεί ότι η κοκαΐνη οποία είχε βρεθεί στις συσκευασίες ήταν βάρους 1,94 γραμμάρια κοκαΐνης και επίσης η κάνναβη ήταν βάρους 9,7 γραμμάρια πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη.

Όσον αφορά την κατηγορία 3 προκύπτει από την κατάθεση του Κατηγορούμενου στην οποία αναφέρει ότι είχε προβεί σε χρήση κατά την ημέρα που είχε γίνει η έρευνα στο σπίτι του και εντοπίστηκαν χρησιμοποιημένα αποτσίγαρα.».

Όπως ενημέρωσε το Δικαστήριο η συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής, ο κατηγορούμενος δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες. Είναι λευκού ποινικού μητρώου.

ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΓΙΑ ΜΕΤΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

Για σκοπούς μετριασμού της ποινής, ο συνήγορος Υπεράσπισης εφοδίασε το Δικαστήριο με γραπτή αγόρευση και επεσήμανε προφορικά τα εξής:

- Η οικογένεια του Κατηγορούμενου είναι εξαιρετικά καλού χαρακτήρα.
- Ο Κατηγορούμενος έχει άλλα τρία αδέρφια, 15 ετών, 18 ετών και 26 ετών.
- Διαμένουν όλοι στην πατρική εστία.
- Οι γονείς του διατηρούν οικογενειακή επιχείρηση που αφορά σε κατασκευή / τοποθέτηση μεταλλικών πορτών, στην επαρχία Αμμοχώστου τα τελευταία 16 χρόνια.
- Ο Κατηγορούμενος έχει μόρφωση Γυμνασίου. Κατάφερε να αποπερατώσει επιτυχώς τη στρατιωτική του θητεία και εργάζεται έκτοτε στην οικογενειακή επιχείρηση.
- Δυστυχώς, από νεαρή ηλικία άρχισε να κάνει περιστασιακή χρήση ναρκωτικών ουσιών.
- Αμέσως μετά τη σύλληψή του για την παρούσα υπόθεση, ταλαιπωρήθηκε διότι τέθηκε σε 3ημερη προσωποκράτηση.
- Η όλη υπόθεση εξιχνιάστηκε ξεκάθαρα μέσα από την παραδοχή του Κατηγορούμενου.
- Ο Κατηγορούμενος εκδήλωσε γνήσια πρόθεση να καταπτίσει την προηγούμενη παραβατική συμπεριφορά του. Έκανε προσπάθεια απεξάρτησης, η οποία έδωσε τα πρώτα θετικά αποτελέσματα, σε έκτακτη ανάλυση που έγινε στην παρουσία του ψυχιάτρου του (σχετικά τα αποδεικτικά έγγραφα ως το «Α» και «Β» που κατατέθηκαν στο φάκελο του Δικαστηρίου).
- Στην Ποινική Έφεση 177/15 αναγνωρίστηκε πλέον νομολογιακά ότι θα έχει δυσμενείς συνέπειες για έναν χρήστη, αν διακοπεί το πρόγραμμα απεξάρτησής του προκειμένου να εκτίσει αμέσως τυχόν επιβληθείσα ποινή φυλάκισης.

ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΞΑΤΟΜΙΚΕΥΣΗ ΠΟΙΝΗΣ

Κατά την επιμέτρηση της ποινής, το Δικαστήριο αρχίζει από το μέγιστο της προβλεπόμενης στο Νόμο ποινής και ακολούθως ελέγχει τις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων στην ενώπιον του υπόθεση για να προσαρμόσει την ποινή στα δεδομένα της υπόθεσης αφότου διακρίνει αν υφίστανται επιβαρυντικοί ή μετριαστικοί παράγοντες. Έπειτα εξατομικεύει την ποινή ώστε αυτή να μην αντανακλά μόνο στη σοβαρότητα του αδικήματος και τις συνθήκες διάπραξής του, αλλά και στις πραγματικές προσωπικές συνθήκες του παραβάτη, με σκοπό η ποινή να τον αναμορφώσει και να τον αποτρέψει από το να εκδηλώσει στο μέλλον όμοια εγκληματική συμπεριφορά. Με αυτή τη μεθοδολογία είναι που θα προσεγγίσω και την παρούσα υπόθεση.

Οι μέγιστες προβλεπόμενες από το Νόμο ποινές

Η σοβαρότητα που προσδίδεται από τον νομοθέτη στα διάφορα αδικήματα διαφαίνεται και από το ανώτατο όριο ποινής που έχει προβλέψει με Νόμο.

Ποινή για τα αδικήματα που αφορούν σε ναρκωτικά

- Το άρθρο 6(1)(2) του *περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε* ποινικοποιεί την κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου.

Το άρθρο 30 του ίδιου Νόμου καθορίζει τον τρόπο δίωξης και το μέγεθος της ποινής για τα αδικήματα που προβλέπονται στο Νόμο αυτό.

Για το αδίκημα κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Α (κοκαΐνης), προβλέπεται στον Τρίτο Πίνακα ποινή φυλάκισης μέχρι 12 χρόνια ή πρόστιμο ή και οι δύο αυτές ποινές.

Για το αδίκημα της κατοχής κάνναβης, το άρθρο 30 σε συνδυασμό με τον Τρίτο Πίνακα, προβλέπει για μέγιστη ποινή φυλάκισης 8 χρόνων ή πρόστιμο ή και τις δύο ποινές.

Ωστόσο, το εδάφιο (2) του άρθρου 30 δίδει εξουσία στο Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, να διατάξει όπως το αδίκημα εκδικασθεί συνοπτικά από Επαρχιακό Δικαστήριο, εξουσία η οποία πράγματι ασκήθηκε στην παρούσα υπόθεση. Η μέγιστη ποινή φυλάκισης που τα Επαρχιακά Δικαστήρια δύνανται να επιβάλουν ανέρχεται στα 5 χρόνια.

Ωστόσο, η παρούσα υπόθεση, όπου ο Κατηγορούμενος ήταν 24 χρόνων κατά την ημερομηνία διάπραξης του αδικήματος και είναι Λευκού Ποινικού Μητρώου, εμπίπτει εντός των διατάξεων της επιφύλαξης του εδαφίου (2) του άρθρου 30, σύμφωνα με τις οποίες –

«Νοείται ότι σε κατηγορούμενο που κρίθηκε ένοχος για αδίκημα που αφορά χρήση, κατοχή ή μεταφορά ελεγχόμενου φαρμάκου για προσωπική χρήση επιβάλλεται ποινή φυλάκισης που δε θα υπερβαίνει τα δύο έτη, αν:-

- (i) δεν είχε συμπληρώσει, κατά το χρόνο της διάπραξης του αδικήματος, το εικοστοπέμπτο (25ο) έτος της ηλικίας του, και
- (ii) δεν έχει οποιαδήποτε προηγούμενη καταδίκη για αδίκημα κατά παράβαση του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Κανονισμών.».

Το άρθρο 30(4) του Νόμου παραθέτει περιστατικά τα οποία το Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, ως καθιστώντα το αδίκημα ιδιαίτερα σοβαρό ή λιγότερο σοβαρό. Ως καθιστώντα το αδίκημα λιγότερο σοβαρό λαμβάνονται υπόψη: η ηλικία του κατηγορουμένου, το γεγονός ότι διέπραξε το αδίκημα παρασυρόμενος από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σε αυτόν, ότι δεν είχε ανάμειξη σε εμπορία και το παράπτωμά του σχετίζεται αποκλειστικά με χρήση, ο βαθμός εξάρτησής του από ναρκωτικά, η αποδεδειγμένη μεταμέλειά του η οποία μεταξύ άλλων μαρτυρείται από τη συνεργασία του με τις αρχές για τη δίωξη των προμηθευτών και η προθυμία του

να υποβληθεί σε θεραπεία για απεξάρτηση, το είδος και η ποσότητα των απαγορευμένων ουσιών που βρέθηκαν στην κατοχή του, και το γεγονός ότι δεν υπάρχει οποιοδήποτε από τα περιστατικά που καταγράφονται στο εδάφιο (α) του άρθρου 30(4) ως καθιστώντα το αδίκημα ιδιαίτερα σοβαρό.

Είναι θεμελιωμένο ότι τα ναρκωτικά αποτελούν μάστιγα της κοινωνίας μας και σοβαρότατο κίνδυνο για τον άνθρωπο, ο οποίος κίνδυνος πρέπει να καταπολεμηθεί. Έπεται ότι οι αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές που επιβάλλονται για αδικήματα σχετιζόμενα με ναρκωτικά είναι το μέσο που έχουν τα δικαστήρια για την επίτευξη του σκοπού αυτού (βλ. **Mahrad Mohamad Reza Beyki v. Αστυνομίας** (2008) 2 Α.Α.Δ. 60). Όπως έχει νομολογηθεί, το ανώτατο όριο της προβλεπόμενης ποινής αντανακλά την αγωνία της κοινωνίας για τη διαρκώς αυξανόμενη συχνότητα διάπραξης αδικημάτων που σχετίζονται με τα ναρκωτικά, τα οποία αποτελούν επικίνδυνη πληγή στο σώμα ολόκληρης της κοινωνίας και επηρεάζουν όχι μόνο το πρόσωπο που τα διαπράττει αλλά και το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο κινείται, ιδιαίτερα βέβαια το οικογενειακό του περιβάλλον (βλ. **Σίμκαση v. Αστυνομίας** (1995) 2 Α.Α.Δ. 22 και **Χατζημάρκου v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 482).

Είναι, όμως, εξίσου θεμελιωμένη και η αρχή της διάκρισης της σοβαρότητας των αδικημάτων που αφορούν σε εμπορία ναρκωτικών και εκείνων που αφορούν σε κατοχή και χρήση. Στην υπόθεση **Afroughi v. Αστυνομίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 174, στην οποία ποινή τριετούς φυλάκισης για κατοχή από χρήστη 22 γραμμαρίων οπίου για ίδια χρήση κρίθηκε, ως εκ της υπέρμετρης σημασίας που εδόθη στο στοιχείο της αποτροπής, υπερβολική και μειώθηκε σε 18 μηνών, ο Πικής, Π., δίδοντας την απόφαση, έθεσε το ζήτημα ως εξής στη σελ. 177:

«Και για τους χρήστες ναρκωτικών, οι οποίοι δηλητηριάζουν την ύπαρξή τους και διανοίγουν το δρόμο για τους εμπόρους ναρκωτικών, αρμόζουν αποτρεπτικές ποινές, όχι, όμως της ίδιας έντασης με αυτές που επιβάλλονται στους εμπόρους, εκείνους που καθιστούν επάγγελμά τους τη διασπορά του

θανάτου. Για τους εμπόρους, είναι δύσκολο να ανευρεθούν ερείσματα μετριάσμου. Για τους χρήστες υπάρχει κάποιο περιθώριο, που, ομολογουμένως, με το χρόνο στενεύει το περιθώριο εκείνο που σχετίζεται με την αδυναμία του ανθρώπου».

Παρομοίως, στην προηγούμενη απόφαση *Παγιαβλάς ν. Αστυνομίας (1998) 2 Α.Α.Δ. 240*, υπογραμμίστηκε η διάκριση μεταξύ της σοβαρότητας των εγκλημάτων κατοχής και χρήσης ναρκωτικών, από τη μια, και εμπορίας ναρκωτικών, από την άλλη, χωρίς βέβαια να παραγνωρίζεται ότι είναι οι χρήστες που συντηρούν την εμπορία.

Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση *Chaer ν. Δημοκρατίας (1991) 2 ΑΑΔ 585*, η οποία υιοθετήθηκε στην υπόθεση *Lee Andrew Mortimer ν. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 22*, στην περίπτωση χρήστη, σε αντιδιαστολή με τις υποθέσεις εμπορίας ναρκωτικών, «στην αρμόζουσα ποινή δεν επιβάλλεται να προβάλλεται έντονο το στοιχείο της αποτροπής, οι δε προσωπικές περιστάσεις του συγκεκριμένου κατηγορούμενου πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη. Ταυτόχρονα, όμως, η ποινή πρέπει να αντανakλά την αποδοκιμασία της κοινωνίας στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών και να δίδει το μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις ότι η χρήση ναρκωτικών δεν καταστρέφει μόνο τον ίδιο το χρήστη».

Στην πολύ πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ημερ. 21.4.2016, στην *Ποινική Έφεση 177/15, Νικόλας Γιαννακάκης ν Αστυνομίας*, υιοθετήθηκε ο λόγος της απόφασης ημερ. 21.11.2014, στην *Ποινική Έφεση 6/2014, Ελ Χαπίρ Ναζίπ ν. Αστυνομίας*, όπου είχε λεχθεί ότι, η ενασχόληση με τα ναρκωτικά είτε για ίδια χρήση ή κατά μείζονα λόγο με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτους, αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση. Η αντιμετώπιση κατά αυστηρό τρόπο των αδικοπραγούντων αποτελεί και τη συνδρομή των Δικαστηρίων, έστω κατασταλτικά, στον πόλεμο εναντίον των ναρκωτικών.

Εξαιρετικά ανησυχητικές είναι και οι διαστάσεις που καταλαμβάνει η χρήση ναρκωτικών στην Κυπριακή κοινωνία και ειδικότερα στην περιοχή όπου εδράζεται το παρόν Δικαστήριο. Η εξάπλωση των ναρκωτικών ουσιών συντείνει στις πολλές εκφάνσεις της εγκληματικής συμπεριφοράς νεαρών προσώπων.

Η χρήση ναρκωτικών έχει ποικιλόμορφα χαρακτηριστεί ως κοινωνική μάστιγα και ως νάρκη στο θεμέλιο της κοινωνίας. Αποτελούν τα ναρκωτικά κίνδυνο, τόσο για τη φυσική, όσο και για την κοινωνική ευημερία του κοινού. Η έξαρση, η οποία παρατηρείται στη χρήση ναρκωτικών, καθιστά την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της φύσης της ποινής, γεγονός που καθιστά τη φυλάκιση εμφανή επιλογή.

Στην παρούσα υπόθεση, το ότι ο Κατηγορούμενος είχε στην κατοχή του ναρκωτικά «Α τάξης», ήτοι κοκαΐνη, είναι στοιχείο που καθιστά πιο σοβαρή την υπόθεση. Χρήστης ουσιών ο οποίος δοκιμάζει ναρκωτικά αυτής της τάξης, έχει ήδη εισέλθει πιο βαθιά στα δίκτυα των ναρκωτικών.

Προχωρώ να εξετάσω τους ελαφρυντικούς παράγοντες που εμφανίζει η παρούσα υπόθεση:

- Πρώτον, ότι τα ναρκωτικά ήταν για προσωπική χρήση του Κατηγορούμενου και όχι για προμήθεια σε τρίτους. Αφενός, η ποσότητα αμφοτέρων των τάξεων ναρκωτικών ουσιών που βρέθηκαν στην κατοχή του δεν αγγίζει το κατώτατο όριο (των 10 γραμμαρίων στην περίπτωση της κοκαΐνης και των 30 γραμμαρίων στην περίπτωση της κάνναβης), η οποία θα δημιουργούσε κατά Νόμο τεκμήριο (βλ. το άρθρο 30Α του Ν.29/77) ότι κατέχεται με σκοπό την προμήθεια σε τρίτους. Αφετέρου, δεν υπάρχει μαρτυρία στην όψη των γεγονότων που να αποδεικνύει κατοχή με σκοπό την προμήθεια.
- Δεύτερον, ότι στο μεσοδιάστημα από 22.1.2016 μέχρι σήμερα που επιβάλλεται ποινή σε αυτόν, ο Κατηγορούμενος κατέβαλε προσπάθεια

απεξάρτησης, αναζητώντας βοήθεια από ψυχίατρο (σχετικό το Έγγραφο Α, Ιατρική Έκθεση του Δρ. Κυριάκου Βερεσιέ, ημερ. 5.1.2017). Παρουσίασε ανάλυση αίματος ημερ. 5.1.2017 (βλ. το Έγγραφο Β), η οποία τον εμφανίζει να είναι καθαρός από κοκαΐνη, κάνναβη και από άλλες ναρκωτικές ουσίες. Η ιατρική Έκθεση αναφέρει ότι το πρόγραμμα θεραπείας απεξάρτησης θα συνεχισθεί. Το Ανώτατο Δικαστήριο επικροτεί το να λαμβάνεται υπόψη η προσπάθεια ενός κατηγορούμενου για απεξάρτηση, ως ένας σοβαρός μετριαστικός παράγοντας ή τουλάχιστον «ως παράγοντα στον οποίο θα πρέπει να δίνεται επαρκής σημασία με την ανάλογη μείωση της ποινής κατά τρόπο που να φαίνεται ότι τα Δικαστήρια επιβραβεύουν την απεξάρτηση ως μέρος του μηχανισμού αντιμετώπισης των προβλημάτων που επέρχονται από την ενασχόληση ατόμων με εξαρτησιογόνες ουσίες» (βλ. την προμνησθείσα απόφαση στην *Ποινική Έφεση 177/15, Νικόλας Γιαννακάκης*). Η ανάγκη απόδοσης ουσιαστικής σημασίας στην ένταξη εθισμένου ατόμου σε πρόγραμμα απεξάρτησης έγκειται στο ότι φυλάκιση πέραν του αναγκαίου βαθμού δυνατόν να ανακόψει τη θετική πορεία προς την ολοκληρωτική απεξάρτηση, (*Καρακάννας ν. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 463* και *Μαυραντωνίου ν. Δημοκρατίας* - πιο πάνω).

- Τρίτον, ότι ο Κατηγορούμενος είναι νεαρό πρόσωπο, κάτω των 25 ετών, και είναι λευκού ποινικού μητρώου, το οποίο χρήζει προσεκτικής μεταχείρισης.
- Τέταρτον, ότι ο Κατηγορούμενος προχώρησε αμέσως σε παραδοχή των παρόντων αδικημάτων στην ΥΚΑΝ, συνεργάστηκε με τις διωκτικές αρχές, συγκατατέθηκε στην έρευνα και αυτόβουλα αποκάλυψε το αδίκημα της χρήσης, στοιχεία έμπρακτης μεταμέλειας (βλ. την προμνησθείσα απόφαση στην *Ποινική Έφεση 177/15, Νικόλας Γιαννακάκης*), τα οποία ενισχύθηκαν περαιτέρω λόγω της παραδοχής των αδικημάτων και ενώπιον του Δικαστηρίου (βλ. *Χαρτούμπαλος ν. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 28*), πράγμα που βοήθησε να εξοικονομηθεί και πολύτιμος δικαστικός χρόνος.

Παρά, όμως, τους πιο πάνω παράγοντες, οι οποίοι δύνανται να επιδράσουν μετριαστικά όσον αφορά το ύψος της ποινής, κρίνω ότι δεν είναι τόσο δραστικοί ώστε να διαφοροποιήσουν το είδος της ποινής που πρέπει να είναι αυτό της φυλάκισης, διότι διαφορετικά ενδέχεται να σταλούν λανθασμένα μηνύματα, ειδικά προς τον Κατηγορούμενο αλλά και γενικότερα προς όλους τους νεαρούς παραβάτες, ότι είναι ανεκτικά τα δικαστήρια στη χρήση των ναρκωτικών ουσιών. Πρέπει να κατασταλεί αυτή η κοινωνική μάστιγα που με ανησυχητική συχνότητα ταλανίζει τα σπίτια πολλών συγκροτημένων οικογενειών, όπως αυτήν του Κατηγορούμενου.

Ως εκ τούτου επιβάλλονται στον κατηγορούμενο οι κάτωθι ποινές:

Στην 1^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 90 ημερών.

Στην 2^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 45 ημερών.

Στην 3^η κατηγορία καμία ποινή, ενόψει της αρχής της συνολικότητας των ποινών.

Οι επιβληθείσες ποινές φυλάκισης να συντρέχουν.

Θα προχωρήσω τώρα να εξετάσω το ενδεχόμενο αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί στον κατηγορούμενο ως ήταν και η εισήγηση του συνηγόρου υπεράσπισης.

Το άρθρο 3(2) του Νόμου 95/72, όπως τροποποιήθηκε με τον Νόμο 186(Ι)/03, προβλέπει ότι το Δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης αν αυτό δικαιολογείται από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης και τα προσωπικά περιστατικά του Κατηγορουμένου. Η ποινή φυλάκισης με αναστολή δεν επιβάλλεται από Δικαστήριο ως μέτρο επιείκειας ή ως εναλλακτικό μέτρο τιμωρίας του παραβάτη και η επιλογή της ποινής φυλάκισης δεν πρέπει να συσχετίζεται με τη δυνατότητα αναστολής της. Το Δικαστήριο αποφασίζει το ύψος της ποινής και μετά εξετάζει κατά πόσο συντρέχουν οι προϋποθέσεις που να δικαιολογούν την αναστολή της (βλ.

Γενικός Εισαγγελέας ν. Περατικού (1997) 2 Α.Α.Δ. 373, Λιασίδης ν. Αστυνομίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 94). Μεταξύ των παραγόντων που επιμετρούν ως προς το επιθυμητό ή όχι της αναστολής της ποινής φυλάκισης είναι η σοβαρότητα των περιστατικών και το κίνητρο για τη διάπραξη του αδικήματος, το μητρώο του Κατηγορουμένου ως δείκτης για την ανάγκη αποτροπής και η διαγωγή του Κατηγορουμένου μετά τη διάπραξη του αδικήματος και ιδιαίτερα η παρουσία ή απουσία στοιχείων μεταμέλειας.

Στην *Ποινική Έφεση 150/16, Σταύρος Χριστοφόρου ν Αστυνομίας*, στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερ. 25.11.2016, κρίθηκε ότι η προσπάθεια του εφεσεύοντα που οδήγησε στην απεξάρτηση και η οποία έλαβε χώρα, μεταξύ της ανεύρεσης των ναρκωτικών στην οικία του στις 17 Ιουλίου 2013 και της επιβολής ποινής (14 Ιουνίου 2016), αποτελούσε «*μια ουσιαστική διαφοροποίηση των προσωπικών περιστάσεων του εφεσεύοντα που θα δικαιολογούσαν την εξέταση της πιθανότητας αναστολής της επιβληθείσας ποινής φυλάκισης*» (βλ. *Μιχαήλ ν. Αστυνομίας (2009) 2 Α.Α.Δ. 243*).

Στην παρούσα υπόθεση, κρίνω ότι συντρέχουν ικανοποιητικοί λόγοι, έτσι ώστε να ασκήσω τη διακριτική μου ευχέρεια υπέρ της αναστολής της ποινής φυλάκισης. Συγκεκριμένα, λαμβάνω υπόψη -

- το λευκό ποινικό μητρώο του Κατηγορούμενου,
- την άμεση παραδοχή του ενώπιον του Δικαστηρίου ως δείκτη της μεταμέλειάς του,
- το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος είναι οικειοθελώς και αυτοβούλως ενταγμένος σε πρόγραμμα απεξάρτησης, που αποτελεί περαιτέρω δείκτη της έμπρακτης μεταμέλειάς του,
- το γεγονός ότι, ως έχει τεθεί στην έκθεση του ψυχολόγου (**Έγγραφο Α**), και στα αποτελέσματα αναλύσεων που έχει παρουσιάσει, ο Κατηγορούμενος έχει ήδη εμφανίσει θετικά αποτελέσματα όσον αφορά την προσπάθεια απεξάρτησης του, η οποία συνεχίζεται και δέον να μην διαταραχθεί,

- το γεγονός ότι η έναρξη χρήσης ναρκωτικών είναι απότοκο τις πλείστες των περιπτώσεων νεανικής επιπολαιότητας και ότι οι νεαροί παραβάτες χρειάζεται να αντιμετωπίζονται υπό το φακό αυτό,
- το γεγονός ότι ο Κατηγορούμενος προέρχεται από μία συγκροτημένη οικογένεια η οποία αναμένεται να σταθεί αρωγός στην προσπάθειά του να ολοκληρώσει το πρόγραμμα απεξάρτησής του, ώστε να μην τύχει αρνητικής εκμετάλλευσης η ύστατη αυτή ευκαιρία που δίδεται στον ίδιο από το Δικαστήριο.

Άλλωστε, ο Κατηγορούμενος παρέμεινε υπό κράτηση στο διάστημα από 9/1/2017 μέχρι σήμερα και έχει πάρει μία γεύση για το τί εστί στέρση της προσωπικής ελευθερίας, ώστε να μπορεί και ο ίδιος να αναλογιστεί το όφελος που λαμβάνει από την αναστολή της ποινής και να αποφύγει να επαναλάβει λάθη του παρελθόντος.

Ως εκ τούτου εκδίδεται διάταγμα αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί στον κατηγορούμενο για τρία χρόνια από σήμερα.

[Επεξηγείται στον κατηγορούμενο η σημασία της αναστολής της ποινής].

Τα τεκμήρια που βρίσκονται στην κατοχή της Αστυνομίας να καταστραφούν.

(Υπ.) .....

Α. Πανταζή, Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

